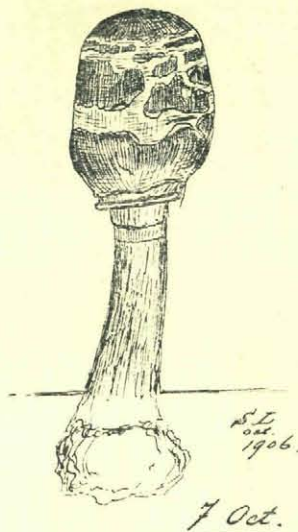

„Frappez toujours” moet de leus zijn van de bestrijders van dergelijke toestanden, tot eindelijk de wetgever zich gedwongen ziet paal en perk te stellen aan zulke droeve uitingen van menschelijke ongevoeligheid.

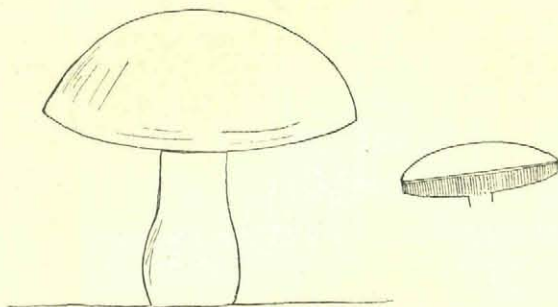
Parasolzwam (*Lepiota rhacodes*).

Naar verluid zijn nieuwe wetten op dierenbescherming in wording; mogen deze de zoo gewenschte verbeteringen brengen en strenge straffen eischen voor publieke dierenmishandeling. Allereerst dan medelijden met onze vinken,

Parasolzwam in knop.

die met duizenden gemoord, met honderden nog blindgebrand en in zoogenaamde pothuisjes gekluisterd worden. Medelijden voor onze vinken, die op onze vinkenbanen of met zeemlederen broekje op den wip, of brutaalweg met

Boletus met doorsnede.

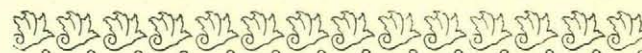
een touwtje aan de poot bij tientallen aan een gespannen lijn bevestigd een geheelen langen dag als lokvinken omhoog gerukt worden, om na die eindeloze, helsche folteringen — zoo de dood hen nog niet verlost heeft — vóór het vallen van den avond door een vuilen, groven menschen-duim zich het prachtige, eertijds zoo vroolijk jubelend kopje te voelen verbrijzelen.

Zij hebben hun taak volbracht; zij hebben... hun broertjes, hun zusjes, hun ouders in het verderf gelokt; zij rusten hun welverdiende rust aan den vinkenrits, saamgedrongen tusschen hun voor eeuwig sluimerende lotgenooten, de op bijna dubbele lengte uitgestrekte, in alle gelederen ontwrichte poot dreigend uitgestrekt, getuigende tegen de geraffineerde wreedheid van het menschedom, als droevig herkenningsteeken van het op hun soortgenooten onbewust gepleegde verraad.

Den Haag, 13 Nov. '06.

C. STOLK.

PADDESTOELEN.

Den geheelen zomer waren ze schaarsch, de zwammen. Een enkele Vliegenzwam of *Russula* of soms een Stinkzwam dat was dan ook 't meeste. Maar de regen die in 't begin van October viel en de daaropvolgende zomersche dagen, die hebben de massa uit den grond gelokt. Wat was het

Polyporus versicolor.

een genoegen, bewonderend rond te loopen tusschen dien vormen- en kleurenrijkdom, dien ik op één Octobermiddag aantrof. Ik had bij gebrek aan beter al telkens een visite gebracht bij een paar reusachtige *Polyporussen*, die op één

van de groote iepen (voor Carré op den Amstel) woekerden. Dat waren oude bekenden; dit is natuurlijk niet juist, want ieder jaar verrotten de sporendragers, maar ze leken steeds precies op elkaar en altijd zoowat op denzelfden tijd van 't jaar zag je die reuzenoesterschelpen uit den stam steken. Die iepen mag ik toch graag, allerlei interessante dingen heb ik daar gezien, tot een kerkuil toe, die 's avonds op 't electrisch licht afkwam.

Maar om op m'n zwammen terug te komen.

Varkenskluijfe (*Helvella*).

Het eerste wat me van de fiets lokte, toen ik de breede laan van Oud-Bussum ingleed, was een groepje parasol-paddestoelen, die deftig en trotsch hun grauwbescubde schermen aan geringden steel omhoog hieven. Vlak er bij stond een jong exemplaar, dat den indruk maakte van een gescalpeerden dikken spekslagerskop met 'n heel dikken neus, reden waarom ik 't leuke ding inpikte. Den volgenden dag had het zich ontwikkeld tot een mooie grijze parasol, vlokkig beschubd en van een dubbelen ring voorzien. De volgende zwam, waar ik bijna op trapte, was een bruine *Boletus* en bij nadere kennismaking bleek het de eetbare *Boleet*, het eekhoortjesbrood, te zijn. Ik maakte dit op uit de volgende kenmerken: Hoed bruin. buisjes (a/d onderkant) lichtgeel. Bij doorbreken verkleurde het vleesch van den hoed niet, en toen ik de buisjes er af pelde, zag 't vleesch er smakelijk lichtgeel uit.

Marasmius rotula.

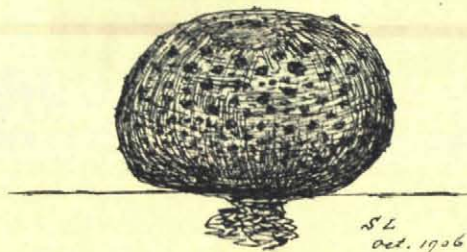
Verder liet de huid heel gemakkelijk van den hoed los en bleek 't heele ding zwakjes aromatisch. Deze kenmerken duiden nu alle op een eetbare zwam en toch moet ik eerlijk bekennen dat ik nog aarzelde. Je kon niet weten. Ten laatste hapte ik, niet door den zuren appel, pardon, door een stuk paddestoel heen.

't Is me heel niet kwalijk bekomen. 's Middags toen ik dorst had, heb ik maar eens een heele opgegeten, natuurlijk behoorlijk gepeld, en 's avonds thuis, toen m'n huisgenooten uit waren, heb ik voor kok gespeeld. Ik heb namelijk eenige eetbare *Boletussen* gekookt en met een botersausje gegeten. 't Smaakte niet kwaad zou 'k zeggen, 't leek heel veel op gekookt zeemleer, maar dit kan aan de onoordeelkundige bereiding liggen.

Toen ik in gezelschap van een clubje vinken, die heele maal niet schuw waren, getwaalfurd had, ben ik verder Oud-Bussum ingegaan. Vooral aan de kant van een mooie laan, geboord door kreupelhout en struweel, stond een schat van zwammen.

Schitterend vuurroode Vliegenschwammen, hel-wit bespikkeld „liebaugelten" tusschen de bramen. Eenvoudig pracht-dingen zijn het. Dat helle rood steekt heel sterk af tegen 't groene mos en de boomvarens en toch schreeuwend is 't niet, eerder wonderlijk harmonisch.

Die kleur rood is eenig onder onze inlandsche zwammen, alleen de *Peziza's* tooien zich met een dergelijke kleur,

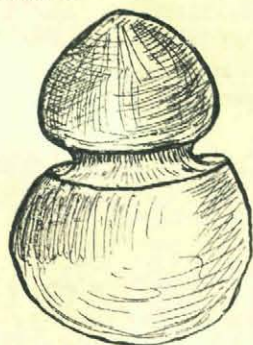
Stuifbal (*Scleroderma*).

maar die nadert toch meer tot 't rood van een peen, 't is meer oranje. Sierlijke zwammetjes ook, die *Peziza's*. Ze zijn zoo keurig geplooid, alsof slanke vingertjes speelsch een lapje fluweel in plooiën gewrongen hebben. In mijn laan kwam met golven nu en dan een vreemde lucht tot mij. Nu sterker, dan zwakker, dat was natuurlijk een stinkzwam. Heel gek is het, dat wanneer je eenige keeren zoo'n *Phallus* flink geroken hebt, je er eigenlijk niet veel meer om geeft. 't Is of je dan door de wol geverfd bent, want elk toch, die je 't ding voor 't eerst laat ruiken, kwalificeert het als zeer onwelriekend. Er stonden hier meerdere. Eén, waarvan de hoed reeds van 't groene sporenslijn bevrijd was, heb ik meegenomen om te teekenen en niemand heeft me gemolesteerd. Men treft trouwens vaak heel wat ergere luchtjes aan in onze samenleving.

Tot één van de dingen die ik altijd met genot bekijk, is een boomstronk die met *Polyporussen* gedecoreerd is. Plaat boven plaat hecht aan den stam of stronk, de een den ander beschaduwend, alsof dat noodig was om 't effect te verhoogen. Hoe mooi loopen de tinten in elkaar, schijnbaar scherpe tegenstellingen vormend en werkelijk toch zacht ineenvloeiend; niets ken ik door menschenhanden gemaakt, waarbij ik dit zou kunnen vergelijken, die groen of bruin fluweelen bankjes. Ja, als er eens kabouters of elven geweest zijn, dan moeten ze de *polyporus* als rustbank gebruikt hebben. 't Is typisch om in een bosch doodstil te staan of te liggen. 't Eerst verschrikte volkje komt dan voor den dag. Eerst als je een eikelregen onbewogen doorstaan hebt

komen ze te voorschijn, onze boschacrobaten. De pluimstaart stijf uit, klauteren ze pijnfel langs een tak omhoog, om even later met een dol gangetje den weg over te hollen, zonder dat je weet waar ze vandaan gekomen zijn.

Dat moeten ook eerste zwammenliefhebbers zijn, onze eekhoorns. Tot mijn spijt is 't me nog niet gelukt ze op snoepen te betrappen.

Een jonge Amanita.

Dien dag had ik nog een paar typische vondsten, waarbij vooral uitmuntte de *Helvella*. Dengene die voor deze zwam een goede Hollandsche naam van minder dan 10 letters uitdenkt, zal ik de plek wijzen waar ze groeien. Afgekloven varkenskluiszwam is de eenige passende naam, die ik er voor vinden kan, maar die is natuurlijk te lang en niet officieel genoeg. Trouwens het zal wel blijken dat het onmogelijk is voor ieder dier of iedere plant een Hollandsche naam te bedenken. Wie dit betwisten wil, zou ik wel een een doos met een 70 tal kortschildkevertjes van 't geslacht

(Lichtzeel)

Jonge *Hypohomias*.

Atheta onder den neus willen duwen, dan kon hij vast beginnen. Stellig kunt ge er bovendien van op aan, dat de opvallende typische dieren en planten al lang een volksnaam bezitten.

Nog eenige vondsten zal ik vermelden, en dat zijn het kleine parasolletje en de „stuifbal” *Scleroderma*. Van de laatste trof ik een heele groep stuivende exemplaren. Ook *Lycoperdon* verspreidt zoo zijn sporen, maar daartoe opent

Een vreemde *Peziza*.

hij slechts een klein gaatje aan den top, terwijl *Scleroderma* heelemaal open spat. Owee als je zoo'n stuifbal thuis neerlegt en vergeet, dan mag je geen enkele paddestoel meer in huis brengen. Zelfs niet onder belofte dat je er een „gerecht” van bereiden zult.

S. LEEFMANS.

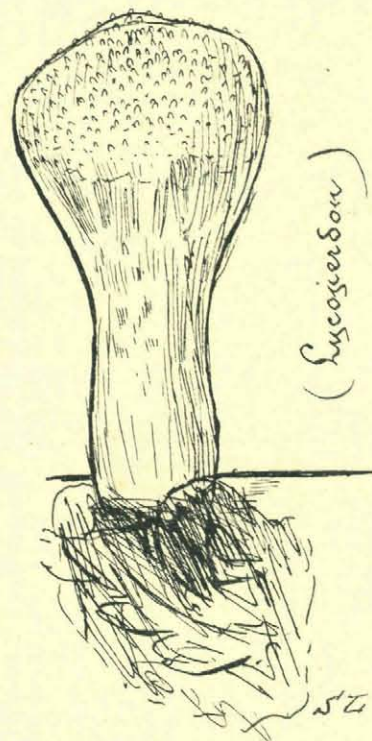
UIT M'N HERBARIUM.

De vakantie is weer voorbij. Ze was heerlijk dit jaar. Vooral de natuurliefhebber kan genieten, zijn hart ophalen bij excursies of pleziertochtjes. Menige verzameling is in dien tijd vermeerderd, verrijkt met zeldzame of voor den verzamelaar onbekende voorwerpen. Tot de laatste gelukkigen behoor ik ook, vandaar, dat ik wat plaatsruimte in *D. L. N.* vraag, wellicht hebben meerderen er iets aan.

In m'n tuintje vond ik *Glaucium luteum* in een exempl. Daar deze plant bij mijn weten hier nog nooit gevonden is, vermoed ik — en wel met eenige grond dus — dat het zaad afkomstig is van kippenvoeder.

Salvia verticillata kreeg ik voor mijn verzameling uit de naaste omgeving eener olieslagerij.

Een andere *S.*, ik meen *sylvestris*, werd door een jeugdig liefhebber uit Gouda, hier gelogeerd, buitgemaakt op het stations-emplacement.

Stuifbal.

Uit de familie der *Plantagineeën* verkreeg ik voor mijn herbarium *Plantago coronopus* uit Harderwijk, waar dit aardige plantje zeer veel groeide tusschen de straatstenen van den weg naar den zeeant.

Pl. arenaria vond ik bij dezelfde excursie bij Nunspeet, in de buurt van 't station. Deze eigenaardige weegbree groeide hier in ettelijke exemplaren.

Littorella lacustris viel me ten deel bij een tochtje naar Heino. 't Groeit daar in groote menigte in „Joapiksgat” en omgeving. (Bij de Redactie welbekend).

Wat een magnifiek plekje in alle jaargetijden! Met de fiets is 't van hier maar een wipje, en zoo kom ik er nog al eens. Wat bloeide er verleden week *Parnassia* in al z'n heerlijkheid!

Toen verzamelde ik daar ook *Samolus Valerandi*, een *primulacee*, tot nu toe voor mij een onbekende.

Voor eenige jaren vond ik in 1 ex. vertegenwoordigd, op den IJseldijk *Origanum*. Ik liet haar staan, bang voor uitreien; daar ik van Windesheim tot Zalk haar niet vond. 't Volgend jaar was al mijn zoeken vergeefs. —